Õzna apu läks amba alla,
Pähkid muo pääd põrutsid
Mare Aado 36. a. w.

No 4

220. Oli mul üksi ainus wenda;
Oli üksi, maksis kaksi,
Seisis seitsme mehe siasa,
Kandis kümne mehe kübara;
Kübar tall pääs kui kirku kella,
Ise kui wihma wikerkaari:
Alt ajas läbi alli ilma,
Päält läbi päewa punase,
Keskelt läbi koidu kõwera.
Otsis neida neidisida,
230. Kes puhub tull weesta,
Lõõtsub lõkko laineesta.

No 5.

Patsalu poisid paijukesed,
Kibuwitsa kroonikesed:
Kos nad korra keerittewad,
Senna sünnib neil kiriku;

Kos nad walju weerittewad,
Senna wabrikud walatse;
Kos nad tükku tantsitawad,
Senna talli tehtanesse;
240. Kos nad kõrbi kõnnitawad
Senna kõrtsi tehtanesse;
Senna need neiud nelja jooskwad,
Walged pead wõidu walawad.
Mäp taha ilma ilpakuida,
Ei taha Kalli kalsakuid,
Ei taha Tiinuse tigesid,
Ei taha Watla walgeid päid;
Ma tuon Muhust muku naise,
Tina rinna reesilise,
250. Kudrus kaela kaunikese:
Tall tall peas kui paiste kakku,
Silmad kui sibulikeised,
Õla nukad kutta õunad.

No 6.

Wõi minu nuori wennikene,